

masse med hensyn til, om man kunne ændre grænserne fra 30 til 20 ha, og hvad ved jeg, men vi har vel ikke i det forundersøgelingsarbejde, vi har lavet, kigget så meget på, om vi måske skulle kigge på de her hektargrænser, altså ikke at have en bundgrænse, der hedder 2 ha, men en anden grænse. Det vil vi i hvert fald gerne undersøge nærmere i udvalgsarbejdet og se, om vi kan gøre noget på det plan.

Men ellers har vi jo sagt undervejs, dels under forespørgselsdebatten, dels her, at vi gerne vil være med til at lukke et hul i loven og så gennemføre loven nu, for det er vi ligesom nødt til, men vi vil også gerne være med til efterfølgende at drøfte hele det her område lidt mere for at se, om der ikke er andre løsningsmodeller, selv om vi ikke kan komme frem med dem nu. Og med hensyn til det, jeg står og siger her med de 2 ha og med at ændre det til nogle andre hektar, vil jeg sige, at det er jeg helt med på. Det er jo ganske gennemgribende i forhold til landbrugslovgivningen, men måske er tiden inde til, at vi skulle overveje nogle af de ting.

Jeg har ikke bundet mig på noget; jeg har stillet nogle søgende spørgsmål, som jeg håber vi kan gå videre med under udvalgsarbejdet, og hvis vi ikke kan nå det her, så håber jeg, at vi måske kan drøfte det efterfølgende. Det vil jeg i hvert fald gerne sige ligesom er forudsætningen for vores tilslutning til det her lovforslag.

Formanden:

Der er et par korte bemærkninger til ordføreren, først hr. Per Clausen.

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Jeg vil sige, jeg er meget glad for, at fru Lone Dybkjær fastholder, at det her er en alvorlig sag, og jeg synes sådan set også, det er meget fornuftigt at begynde at se på hele landbrugsloven i den her sammenhæng; det kunne der også være andre grunde til.

Men der er én ting, jeg ikke helt kan forstå, som er forsvundet helt ud af debatten, og det var det, der var fremme i januar måned, da vi første gang snakkede om det her. Der var Det Radikale Venstre meget optaget af, at man også ville foretage et indgreb i forhold til, at EF-Domstolen tilsyneladende hele tiden tiltager sig mere magt.

Jeg vil gerne stille fru Lone Dybkjær et spørgsmål. Én ting er jo ligesom at stikke prop-

pen i nu og forsøge at forhindre større ulykker, men er Det Radikale Venstre stadig indstillet på, at man også med udgangspunkt i den her sag skal gøre noget for at begrænse EF-Domstolens magt?

(Kort bemærkning).

Lone Dybkjær (RV):

Jamen vi er jo tilhængere af, at man har en EF-Domstol, og vi er også tilhængere af, at man adlyder EF-Domstolen, når man har den. Så er vi tilhængere af, at vi ser på, hvordan EF-Domstolens praksis har været. Jeg føler mig ret overbevist om – og det synes jeg vi skal undersøge nærmere i forbindelse med forfatningstraktaten – at hvis den kommende traktat ligesom forfatningstraktatudkastet ikke indeholder noget om et stadig tættere samarbejde mellem befolkningerne, eller hvad det nu er, der står i den eksisterende Nicetraktat, så må det også få indflydelse på domstolen. Det er nogle af de ting, som jeg meget appellerer til at vi arbejder med.

Kl. 18.10

Derudover tror jeg, som også andre ordførere tidligere har været inde på, at vi skal gøre os mere mere umage, når vi vedtager love, direktiver og forordninger, og hvad ved jeg, i det europæiske samarbejde, for det er de der underlige kompromisagtige tekster, hvor man ligesom skriver sig ud af en uenighed, der også gør, at Domstolen kan gå ind.

Jeg synes, vi skal diskutere det, men jeg synes, det hører hjemme i forbindelse med en forfatningstraktat. Det er jo et ganske grundlæggende arbejde, man skal gøre: Hvis det skal lykkes at ændre på domstolspraksis, bliver vi også nødt til at ændre på forudsætningerne for domstolspraksis.

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Jeg skal sådan set bare sige, at jeg er meget tilfreds med, at fru Lone Dybkjær også på det område udviser den rette alvor i forhold til det, jeg vil sige. For jeg forstår det, fru Lone Dybkjær siger, sådan, at hun og Det Radikale Venstre sådan set er indstillet på også at diskutere det her element i forhold til den kommende forfatningstraktat med henblik på at få klargjort forholdet mellem EF-Domstolen og de øvrige instanser, der træffer afgørelser i EU. Det synes jeg selv kunne være et ganske stort fremskridt.